

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 27

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 19 de julio - 19. julija 2007

„V BISTVENEM ENOTNI, ENAKI IN EDINI“

BOGOMIR ŠTEFANIČ ML.

„Samostojna država Slovenija je dosegla opazen napredek in žanje priznanja na mnogih področjih. Samostojnost in vključitev v Evropsko zvezo sta nam odprli nove vidike razvoja, odkrili sta mlade moči in novo podjetnost ne le na ekonomskem področju. V zamejstvu in po svetu so te pogumne odločitve in dogodki dvignili našo nacionalno zavest in ponos na novo raven. Spreminja se tudi odnos RS do Slovencev zunaj domovine. Veselimo se vsakega novega koraka v pravo smer in obenem spoznavamo, kako dosednji dosežki capljajo za stvarnostjo. Pokaže se vedno znova, kaj vse še manjka ali ni dovolj dobro urejeno.“

Takole je prve dni zamejsko, izseljensko in zdonsko že tradicionalno obarvanega julija v parlamentu številne udeležence sedmega vseslovenskega srečanja Slovencev, ki živijo zunaj meja Slovenije, nagovoril uvodničar mons. Janez Pucelj, voditelj katoliške misije v Münchnu, koordinator za Slovence po svetu pri Slovenski škofovski konferenci in od nedavnega član vladnega sveta za Slovence po svetu. Človek torej, ki pooseblja most med zavzeto cerkveno, torej civilnodružbeno skrbjo za rojake v zamejstvu in po svetu ter oblastnim prizadevanjem, da na tem področju sproži nujne spremembe. Kajti po letih nekakšne stagnacije je jasno, da bo od „capljanja za stvarnostjo“ res treba priti do „novih korakov v pravo smer“.

Seveda se zastavlja vprašanje, kateri so ti koraki v pravo smer. Že razprave, ki se te dni vrstijo na različnih ravneh, sprožajo vrsto pobud, ki naj bi tri Slovenije, tisto doma, v zamejstvu in po svetu, povezale v eno — v univerzalno slovenstvo torej, v katerem bi bile „dokončno odstranjene diskriminatorne delitve“ in bi se „utrdil pojem slovenskega naroda in slovenske države, v kateri bi bili vsi sonarodnjaki in sodržavljeni v bistvenem enotni, enaki in edini,“ če uporabimo besede še enega govornika v parlamentu, prof. dr. Andreja Finka, uglednega pravnikarja iz Argentine.

Da bi bili „v bistvenem enotni, enaki in edini“ ... Uporabimo ta poziv za področje, ki je že samo po sebi bistveno v sodobni parlamentarni demokraciji, kakršna je Slovenija — za predstavnštvo v osrednjem zakonodajnem telesu. Med poslanci državnega zbora rojaki iz zamejstva in sveta nimajo svojih predstavnikov. Slovenija pri tem vprašanju ne sledi ureditvam nekaterih evropskih držav, ki imajo močne diaspore, kot sta recimo sosednji Italija in Hrvaška ali nekoliko bolj oddaljena Francija. Pa vendar statistika govori o tem, da vsaj vsak peti Slovenec ne živi v matični domovini, od že pregovornega skoraj pol milijona rojakov po svetu pa ji ima okoli 60.000 tudi slovensko državljanstvo (od teh, žal, le zelo redki izkoristijo tudi volilno pravico — na državnozborskih volitvah 2004 je iz tujine prišlo manj kot 2600 veljavnih glasovnic!), rado pa bi ga imelo še kaj več, toda pot do njega je tako zapletena, da marsikdo tega oreha preprosto ne more streti, tudi če si ga želi.

Na takšne in podobne težave lahko od letošnjega leta zamejci in Slovenci po svetu opozarjajo v okviru dveh pristojnih svetov, ki sta za obe skupini oblikovana na vladni ravni. Gotovo korak v pravo smer, a še boljši bi bil, če bi na odprta vprašanja, ki se dotikajo pravne ureditve, rojaki zunaj meja Slovenije smeli opozarjati tam, kjer se zakoni dejansko sprejemajo — v parlamentu.

Želja Slovencev predvsem iz sveta za ureditev njihovega predstavnštva v slovenskem hramu demokracije je opazna tako rekoč od osamosvojitve, večjo formalno težo pa je dosegla s pobudo, ki jo je v tej smeri oktobra 2005 vložila pristojna državnozborska komisija, s predlogom za spremembo ustave, za katerega se je zavzela koalicijska Nova Slovenija, in z javnim zbiranjem podpisov za parlamentarni glas izseljenstva, ki jo je pred nekaj meseci sprožilo društvo *Slovenija v svetu*. Brez večje medijske kampanje so do zdaj zbrali več kot 1100 podpisov, ki jih bodo v kratkem izročili predsedniku državnega zbora.

Ali bodo te pobude obrodile sad? Zavedamo se zahtevnosti tega vprašanja, saj je vsako spreminjanje ustave dolgotrajna in zapletena zgodba. Tu so še številne dileme, kako bi sploh izpeljali volitve v zamejstvu in po svetu, kako kandidacijske postopke, koliko naj bi bilo poslancev, ki bi predstavljali Slovence zamejske in „svetovne“ Slovenije. Toda ob vsej zapletenosti smo prepričani, da so to rešljiva vprašanja, če bi se v njihova jadra ujel veter tolikokrat odločilne — politične volje.

Doseči dvotretjinsko poslansko večino, potrebno za to, da bi v ustavo zasidrili parlamentarno predstavnštvo Slovencev zunaj meja Republike Slovenije, pa pomeni ne le doseči visoko politično soglasje različno mislečih strankarskih skupin, temveč najprej preseči „hipoteke preteklosti“ in pri nekaterih organih oziroma posameznikih, k v teh organih delujejo (tu imamo lahko pred očmi tudi državni zbor) „vidno nerazpoloženje do izseljencev, ki ostaja še iz dobe enoumja“ (dr. Andrej Fink).

Kajti vprašanje (vsaj dveh) poslancev za Slovence v zamejstvu in po svetu ni in ne sme ostati vprašanje o tem, katera politična opcija bi lahko „nanovačila“ čim več volivcev v vsakem od teh dveh „bazenov“ volilnih glasov in tako dobila še kakšnega človeka več svoji (o)pozicijski falangi, temveč mora postati vprašanje temeljne demokratične pravičnosti in tako politične uresničitve pesnikove vizije: *Bog živi ves* — v parlamentu pod eno streho povezani — *slovenski svet!*

Ali bo domača strankarska politika kos temu izzivu?

(Po Družini)

Hrvaška posega v slovenska zemljišča

Slovensko zunanje ministrstvo je izvedelo, da Hrvaška znova poskuša enostransko in nezakonito razpolagati z zemljišči na levem bregu Dragonje, ki ležijo na slovenskem ozemlju.

„Slovenija je v zvezi s tem Hrvaški poslala diplomatsko noto, v kateri protestira zoper takšno ravnanje in opozarja na neobstoj in ničnost kakršnihkoli pravnih ali realnih posledic takšnega protipravnega ravnanja,“ je izjavi za novinarje povedal državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve (MZZ) Andrej Šter.

Zemljišča, za katere je v teku postopek prodaje oziroma najema, so v lasti Sklada

kmetijskih zemljišč in gozdov, so del slovenskega državnega ozemlja in so bila po Šterovih besedah predmet pogajanj v zvezi s sporazumom Drnovšek-Račan. „MZZ poziva hrvaško stran, naj se vzdrži vseh enostranskih dejanj, ki kršijo dogovor o spoštovanju stanja na dan 25. junij 1991,“ je v današnji izjavi za novinarje v Ljubljani dejal Šter in opozoril, da takšna dejanja nasprotujejo tudi brionski izjavi, s katero sta se državi zavezali k izogibanju incidentov.

MZZ je v zvezi z omenjenimi zemljišči in hrvaškimi posegi v pravice njihovih lastnikov že večkrat uradno posredoval pri hrvaški strani. V zvezi s tem

je konec maja Zagrebu izročil uradno protestno noto, v kateri so protestirali proti poskusu enostranskega in protipravnega razpolaganja z omenjenim zemljiščem, je pojasnil Šter.

Dodal je, da „tokratno nadaljevanje tovrstnih poskusov razpolage vzbuja močan dvom o tem, ali in kako hrvaška stran zares prevzema evropske standarde ravnanja v politiki in dobrososedskih odnosih“. Šter je izrazil še posebno začudenje zaradi takšnega ravnanja hrvaških oblasti v kontekstu dejstva, „da hrvaška stran opozarja na to, da Slovenija ovira in zavira hrvaška pogajanja o vstopu v Evropsko unijo“.

Rupel v Londonu

Zunanji minister Dimitrij Rupel in novi britanski zunanji minister David Miliband sta v Londonu med drugim govorila o prednostnih nalogah slovenskega predsedovanja EU v prvi polovici prihodnjega leta, pri čemer je Rupel britanskega kolega prosil za sodelovanje glede nekaterih tem. Kot je pojasnil po srečanju, gre predvsem za podnebne spremembe, Bližnji vzhod in Zahodni Balkan ki jih je Slovenija uvrstila med prednostne naloge.

„Tu bomo potrebovali britansko pomoč,“ je dejal minister.

Pogovarjala sta se tudi o Zahodnem Balkanu - Kosovu, Srbiji in Makedoniji - in podnebnih spremembah. Britanci po besedah ministra Rupla želijo tesno sodelovati s slovenskim predstvom. „Glede predsedovanja so veliko bolj izkušeni od nas, hkrati pa od nas pričakujejo, da jim povemo, kar vemo o ‘balkanskih zdrahah’ ter zadevah, ki se pripravljajo v zvezi z resolucijo VS JN o Kosovu,“ je dejal Rupel.

Rupel je imel v okviru delovnega obiska v Londonu na programu še srečanje z britanskim državnim ministrom za Evropo Jimom Murphyem, nastopil pa je tudi kot zaključni govornik na konferenci o pripravljenosti Evrope na globalne spremembe.

Janša v Celju

Predsednik slovenske vlade Janez Janša in minister za pravo Lovro Šturm sta v okviru vladnega obiska savinjske regije obiskala tudi sedež Škofije Celje in se pogovorila s celjskim škofom Antonom Stresom. V izjavi za medije je Stres povedal, da je celjska škofija mlada in zato nima nekkih zastaranih vprašanj. S premierom in ministrom se je tako pogovarjal predvsem o vzdrževanju kulturnih spomenikov, saj je Cerkev lastnica velikega števila teh spomenikov.

Kot je pojasnil škof Stres, Cerkev namenja veliko pozornosti ohranitvi teh spomenikov, to pa terja precej energije in jim zato zmanjkuje časa za cerkvene dejavnosti in izobraževanje. „Zdaj ko se pripravlja nov zakon o varstvu kulturne dediščine, pričakujemo, da bomo deležni večje pomoči širše skupnosti,“ je dejal msgr. Stres.

Poudaril je tudi, da je Janša izrazil zanimanje o življenju v škofiji. Glede denacionalizacijskih postopkov celjska škofija nima posebnih težav, je povedal celjski škof.

Dodal je tudi, da celjska škofija biva v prostorih, ki jih je najela od Mohorjeve družbe. Pričakuje, da jih bodo tudi odkupili, saj jim ti prostori povsem zadoščajo, lokacija v centru mesta pa je odlična.

Nova predsednica Slovenske konference SSK

Člani Slovenske konference Svetovnega slovenskega kongresa (SSK) so na zboru v Ljubljani za novo predsednico izvolili Simono Drenik. Na tem položaju je nasledila Danijela Starmana, ki je konferenco vodil le dobrega pol leta. Kot so sporočili iz Slovenske konference, je Drenikova ob tem izrazila prepričanje, da je SSK „osrednja organizacija civilne družbe, ki načrtno in trajno skrbi za povezovanje svetovnega slovenstva“.

Nova predsednica je ob izvolitvi že izpostavila tudi nekatere nove, sveže pobude, s katerimi naj bi SSK dopolnil že utečene programske usmeritve, kot so Tabori za slovenske

otroke po svetu, Draga mladih, organizacija strokovnih konferenc, Večeri izza kongresa, Priznanja številčnejšim slovenskim družinam in posvetov Ko ni več meja.

Med novimi pobudami je Drenikova izpostavila prispevek SSK k predsedovanju Slovenije Evropski uniji, poudarek na sodelovanju z mladimi, spremljanje izvajanja zakona o odnosih Slovenije s Slovenci v zamejstvu in po svet, načrtno obveščanje in pomoč pri pridobivanju slovenskega državljanstva za Slovence po svetu ter že sprejeti pobudi o postavitvi Plečnikovega parlamenta in sodelovanje pri ustanavljanju nove evroregije.

BERI...

ŽE 14. TABOR SLOVENIJE V SVETU 2

80-LETNICA G. HIMMELREICHA 3

ŠE O DOMOBRANSKIH PROSLAVAH 3 IN 4

PLEČNIKOVA RAZSTAVA V POMURJU 6

14. Tabor Slovencev po svetu

(Od našega dopisnika)

Srečanje, ki ga vsako leto pripravi IZseljensko društvo Slovenija v svetu (ID SVS) v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani z imenom tabor, je letos nosilo že številko 14. Že iz tega števila je razvidno, da je to prireditev, ki si je pridobila ugled in tradicijo. Še večjo pomembnost pa ima dejstvo, da ne sloni na običajnem družabnem srečanju, ampak si je ustvarila lasten krog in privablja vedno nove udeležence z obravnavo vprašanj, ki so pereča predvsem za slovenske izseljence po svetu.

Tudi letos je program vabil z naslovom **Naš domači kraj kot povezovalc Slovencev doma in po svetu**. Izhodišče je bilo vprašanje, kako vzbuditi in vzpodbuditi kraje, občine, od koder izvirajo družinske korenine rojakov, razseljenih po svetu, da jih ponovno navežejo na svoje kraje.

Tabor se je začel v soboto, 30. junija z mašo, ki jo je v zavodski kapeli daroval mariborski pomožni škof **dr. Peter Štumpf**, odgovoren za pastoralo med izseljenci. Ob njem so maševali še ravnatelj Rafaelove družbe msgr. Janez Rihar ter župnika Janez in Franci Cukjati iz Argentine. Mašne pesmi je oblikovala RAST 36, nekateri izmed dijakov pa so prebrali tudi mašne prošnje. Škof dr. Štumpf je svojo pridigo je začel z besedami blaženega škofa A. Martina Slomška: „Pa četudi domovini dobro želimo in smo pripravljene po svoji moči pomagati, je vendar sam Bog tisti, ki more domovini dati vse, kar ji k časti in sreči služi, pa vse hudo od nje odvzame. Kdor svojo domovino resnično ljubi, bo večkrat prisrčno zanjo molil.“ Temu Slomškovega povabilu se pridružujemo tudi danes, Slovenci iz matične domovine, zamejstva, zdomstva in izseljenstva! (...) Program našega srečanja je pomenljiv. Spoznali bomo možnosti, izkušnje in dejstva, ki postavljajo naš domači kraj v središčno vlogo povezovalca z izseljenstvom. Ni najbolj žalostno to, da so slabi močni, pač pa to, da so dobri neučinkoviti, ker delajo nepovezani. Današnji tabor izraža voljo po povezanosti. Že problematika zamejstva, zdomstva in izseljenstva zelo jasno dokazuje, da samo združeni lahko preživimo kot posamezniki in kot narod. Brez povezanosti in solidarnosti pa je vse zaman.“

Po maši so se navzoči pomaknili v dvorano. Sicer je bilo med obiskovalci mnogo znanih in zvestih obiskovalcev, vendar je bilo zaznati tudi nekaj manjšo udeležbo, ki jo je zelo verjetno pripisati smrti nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, ki je v zavodu umrl dan poprej.

Ob vodstvu Verene Koršič Zorn so navzoče pozdravili predsednik ID SVS Boštjan Kocmur, državni sekretar Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan ter več prijateljev tabora: evropski posla-

nec prof. Lojze Peterle, poslanec NSI v Državnem zboru Drago Koren, avstrijski veleposlanik v Ljubljani dr. Zdravko Inzko, predstavnik Sveta slovenskih organizacij iz Gorice dr. Damjan Paulin, ravnatelj Slovenske katoliške misije na Švedskem Zvone Podvinski, msgr. Janez Rihar, voditeljica RASTI 36 Ivana Tekavec in ga. Lučka Kralj Jerman iz Bariloč. Svoje pozdrave sta poslala tudi župana iz Velikih Lašč Anton Zakrajšek in iz Iga Janez Cimperman, predstavnik Novega mesta ter več ministrov slovenske vlade.

Kratek nastop je pripravila skupina RAST 36 z argentinskimi in slovenskimi folklornimi plesom ter recitacijo in petjem mladinske himne.

NAŠ DOMAČI KRAJ

Tematiko okrogle mize je nakazal že Boštjan Kocmur v pozdravnem govoru: „Mnogi izseljenci se še vedno čutijo Slovence in so navezani na svoj domači kraj. Obnovitev stikov in srečanje z rojaki rodnega kraja Slovencev po svetu veliko pomeni in je lahko vir novega navdušenja ter priložnost novih razvojnih možnosti in povezovanj. Vse letošnje aktivnosti državnih in civilnih organizacij po Sloveniji so usmerjene k večjemu številu neposrednih stikov med Slovenci doma in po svetu in to je zelo dober znak. Letošnji tabor Slovencev po svetu namerava še dodatno nagovoriti vse slovenske kraje in njihove prebivalce, da vključijo v program svojih aktivnosti tudi skrb za svoje ljudi, razseljene po svetu. S tem postanejo tudi soustvarjalci širše nacionalne strategije za vključevanje slovenskega potenciala, razpršenega po svetu, v matično domovino.“

Moderator Štefan Skledar je nato vodil okroglo mizo, pri kateri se je najprej oglašil priznani etnolog prof. dr. Janez Bogataj. Razčlenil je navezovanje in povezovanje z domačim krajem na zgodovinski in sedanjiprihodnji pogled. Poudaril je pomanjkanje v matični domovini razčiščenja in definicije naše narodne identifikacije, kar velja tudi za kulturno dediščino. Kot naslednji korak pa je tudi predlagal povezovanje izseljen-

cev na regionalni, lokalni ravni. Mlade ljudi je treba seznanjati z vrednotami, ki so povezane s kraji, od koder izhaja njihov rod. To ni romantičen, nostalgija, ampak izhodišče za določene oblike sodobne ustvarjalnosti. Na ravni posameznih krajev se namreč lahko stkejo pomembne vezi, ki v posameznih primerih prerastejo zgolj vljudnostne obiske in turistična potovanja.

Poslanec NSI v DZ Jožef Horvat je kot sopobudnik postavitve spomenika izseljencem v prekmurskih Črenšovcih seznanil prisotne z zamisljivo in izvedbo tega projekta. V tem kraju so zaznali podatek, da je iz vsake hiše v tej župniji odšel/moral oditi vsaj en član (ponekod tudi šest otrok!).

Predstojnica Inštituta za slovensko izseljenstvo Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU) dr. Marina Lukšič Hacin se je pri vprašanju kako in na katerih ravneh sodelovati, ozrla v bližnjo preteklost: kako je bilo področje urejeno v času nekdanje Jugoslavije. Na republiški ravni so se s Slovenci po svetu 'ukvarjale' institucije ali organi, ki so z bilateralnimi sporazumi in povezovanji ščitila pravice delavcev. Poleg njih so za Slovence v svetu skrbele (lahko bi napisali tudi: „skrbele“; op. p.) konzularna in diplomatska predstavništva, SZDL, Ministrstvo za šolstvo, Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Zveza prijateljev mladine, Slovenska izseljenska matica in druga podobna. Po svojih poteh in organizacijski strukturi so med Slovenci po svetu delovali tudi duhovniki in katoliške misije: poleg pastoralne dejavnosti so skrbeli za ohranjanje slovenskega jezika in kulturne dejavnost. - Na lokalni ravni pa je omenila sodelovanja med posameznimi občinami in društvi ali mesti, v katerih so živeli Slovenci in so delovala njihova društva.

DEBATA

V nadaljevanju se je več poslušalcev oglasilo k zanimivi besedi, med katerimi naj omenimo go. Lučko Kralj Jerman, ki je ob izpovedi svoje ljubezni do domače zemlje žalostno ugotavljala pomanjkanje take ljubezni v matični Sloveniji. Državni svetnik Marko Juvančič je opazil izreden neizkoriščen kapital pri povezovanju Slovencev v izseljenstvu, v zamejstvu z matično domovino prav na občinski ravni. Dal je pobudo, naj bi še v (evropskem) jesenskem delu leta poskusili nagovoriti župane vseh 210 slovenskih občin in jim predložiti ta projekt, pri katerem lahko bistveno sodelujejo.

Beseda je še bolj stekla po uradnem koncu prireditve, ko so se v obednici pri kosilu lahko razgovorili o vseh dejavnosti, ki jih je ideja o povezovanju sprožila. Vsekakor je tabor dal pobudo, ki se bo razvila še pred koncem leta. Bog daj!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Včasih se zdi, da sta dva tedna dolga doba, lahko pa tudi mineta kot bi mignil in se človek vrne na izhodiščno točko z vtisom, da se ni nič spremenilo. Ko pišem te vrste ponovno v Argentini je vtis zelo raznolik: po 89 letih je v Buenos Airesu snežilo, a znova smo izgubili nogometni finale z Brazilijo; politični premiki so na dnevnem redu, a se nič bistvenega ne spremeni; gospodarsko delovanje je v polnem razmahu, a se spotika v strukturalne probleme na energetskem polju. Le Felisa Miceli je zapustila gospodarsko ministrstvo zaradi slavne vrečice z denarjem.

S stranko Ta četrtek bo gospa Cristina Fernández de Kirchner uradno proglašena za vladnega predsedniškega kandidata na oktobrskih volitvah. In čeprav se volilna povezava, kateri bo načeljevala, uradno imenuje Fronta za zmago (Frente para la Victoria), se bo vsa struktura znova naslonila na justicialistično, ali bolj točno peronistično stranko. Zanimivo je, da je predsedniku Kirchnerju že drugič propadel namen, da bi prerasel politično ogrado iz katerega izhaja, a mu nikdar ni bilo po volji. Predsednik je poizkusil zgraditi neko vzporedno strukturo že za parlamentarne volitve leta 2005, a mu ideja „tranzverzalnosti“ ni uspela. Dve leti za tem se zgodba ponavlja in povratek k peronizmu se je pokazal kot strateško neizbežen. Prav zato je predsednikov namen ta, da se za dobo naslednjih štirih let, ko bo ob krmilu države njegova žena, sam posveti gradnji novega političnega toka, nove povezave, ki naj preraste peronizem in se spremeni v „tretje zgodovinsko gibanje (tercer movimiento histórico) o katerem so nešteti njegovi predniki sanjali, a je ostal v kategoriji neuresničenih sanj.“

... a mimo predpisov. Če je torej justicialistična stranka še vedno krov, pod katerim se razvijajo vladne ofenzive za ponovno predsedniško dobo, je treba upoštevati njene predpise. Ti pa predvidevajo, da predsedniškega kandidata imenuje kongres (konvencija) stranke. To pa se je izkazalo kot zelo nevarno. Peronistične konvencije so znane po burnih zasedanjih, ostrih debatah in običajnih fizičnih spopadih. Gospa Cristina s svojo novo podobno mirnega nastopa in težnje po enotnosti, si pa ne more privoščiti takih prizorov. Ker v stranki sami še vedno obstajajo težnje proti politiki predsednika in bi nekirkneristični delegati gotovo povzročili hude spore, so v vladi sklenili, da konvencije enostavno ne bo. Kandidatno osebo bo potrdil kar začasni vodja (interventor), kar bo seveda

povzročilo vrsto sodnih tožb in predstavitev, a preden bo sodišče kaj ukrenilo, bo oktober mimo in volitve tudi.

Skrajna naveličanost. Pisec teh vrstic je že sit (in veliko število volivcev tudi), da se opozicija nenehno vrti v začaranem krogu notranjih nasprotij. Čeprav so volitve v prestolnici pokazale, da kadar je sloga in se predstavi vredna alternativa, vsi vladni napori ne zadoščajo, vidimo na državni ravni vedno isto sliko: opozicija zapada nesloženosti, osebnemu ljubosumju, malenkostnim preprirom in skrajni nezrelosti. Te dni je López Murphy vsem ostalim predsedniškim kandidatom opozicije poslal vabilo k dogovoru, po katerem naj bi vsaj podpisali sporazum glede enotnega zadržanja v morebitnem drugem krogu. Tak dogovor ne škodi nikomur, koristil pa bi lahko vsem. Vendar avtor še vedno čaka na odgovor. Prav tako čaka na izjavo zmagovitega vodje buenosaireskega mesta. Mauricio Macri, ki se trenutno sprehaja po Evropi, se še ni izjavil, koga bo podprl na predsedniških volitvah. Skrbi ga pa, ker mu Kirchner ponuja prevzem policije, a pod pogojem, da celotne stroške vzdrževanja varnostnega sistema prevzame mesto, nekaj kar Macriju ne gre v račune. Medtem je na notranjih volitvah radikalov v prestolnici zmagal Gil Lavedra, ki bo kandidat za senatorja in se je izrekel za podporo Lavagni. Nekirkneristični peronisti pa iščejo predsedniškega kandidata in skušajo razširiti bazo tega gibanja z nezadovoljenimi kosi stranke, ki jih je prizadela Kirchnerjeva povezava z župani in guvernerji drugih strank.

Dve različni razsodbi. Vrhovno sodišče (ki je v Argentini obenem tudi Ustavno sodišče), je končno razveljavilo pomilostitev (indulto) najvišjih vojaških oficirjev v zadevi kršenja človekovih pravic med protigverilsko vojno. Pomilostitev je podpisal tedanji predsednik Menem. S tem je odprta pot ponovnih sodb in dejanske izvršitve že naloženih kazni. Ostaja pa seveda vprašanje tolikih gverilcev, ki jih tudi težijo zločini proti človeštvu, a se krijejo pod dežnikom vladne politične opcije. Je pa zanimiva tudi druga razsodba vrhovnega sodišča, ki trdi, da poslanska zbornica ni imela pravice leta 1999 preprečiti, da bi tedaj izvoljeni general Bussi nastopil kot poslanec, mesto za katero je bil izvoljen. Razsodba je prišla nekoliko pozno, a predvideva enako odločitev za podkomisarja Luisa Pattija, kateremu je parlament leta 2005 prav tako preprečil, da bi zasedel poslanski sedež.

SLOVENCİ V ARGENTINI

PRISTAVA

Imamo jih pri Gospodu!

Zadnje nedeljo v juniju smo tudi na Pristavi imeli spominsko proslavo, v spomin na tista težka leta in čase zaradi katerih moramo biti sedaj mi tukaj v Argentini in ostali begunci in njihovi potomci, drugod po svetu.

Zato smo ob lepi in primerni glasbi poslušali odlomek, ki ga je prebral Ivan Klemenčič med katerim so otroci pod križ prinesli slovenski šopek in prižgane svečke.

Ko odpiramo skeleče rane, ki nam jih je pred leti zadal tragičen dogodek, nam srce narekuje misli o Previdnosti božji.

O Previdnosti božji in ne o smrti.

Kristus je v naših krajih v nevarnosti, kakor je bil v nevarnosti takrat v viharju na Genezareškem jezeru v ubogi ladjici. Pa Jezus spi, mirno spi in hoče, da se mi zanj borimo, čeprav bi nam lahko z eno besedo pomiril vihar.

In prav tukaj se nam stavi pretežno vprašanje Previdnosti božje.

Bog nas vsakega do zadnje gubice pozna. Pozna našo življenjsko skrivnost, ki je mi sami nikdar ne bomo dojeli: Pozna najbolj gotovo pot k naši večni sreči, ki jo On sam mnogo bolj želi, kot si jo mi sami moremo želeli.

Bog nam hoče dati priložnosti, da si sami nabereмо zaslug, za katere nas bo potem nagradil. Zato ustvarja položaje, kjer je On sam v nevarnosti, da je zasluga in s tem plačilo tem večje, ker smo se borili za Boga samega.

Kako skrivnostno si, o Bog, vodil naše fante k njihovemu večnemu cilju!

Kako neizmerno je njegovo plačilo, ko so svoje najdražje, samo življenje, dali za Tebe!

Hvala Ti, o Bog, za to dobroto!

Nato so domobranci: Janez Kokalj, Bine Magister in dr. Marko Kremžar prinesli prižgane svečke in se poklonili pred križem. Skupaj smo zapeli „Oče Mati“.

Ivan je prebral „Škofjeloški sonet“ Milana Komarja. Pred križ se je približala gospa Francka Oblak s sliko svojega ubitega brata Joža in jo položila med rože in sveče, medtem ko je Pavel Grohar prebral kako so ga ubili.

Nato je stopila s svečko v roki gospa Albinca Kopač ob vnukinji Marjanki Grohar; poslušali smo kako so ubili brata Ludvika in kako težka ji je bila sami pot skozi tunel proti Ljubelju. Nazadnje je prišla še gospa Mici Dolinšek Cerar položila svečko pod križ, Marjanka Ayerbe Rant nam je pa povedala, kako so gospe Mici ubili dva brata, Matija in Joža, in kako hitro sta se s sestro odločili za beg. Vsi ti odlomki so bili vzeti iz knjige „Moja zgodba“.

Recitatorji: Ivan, Marjanka, Pavel in Maki so stopili na oder in nam podali izbrane odlomke „Sanctusa“ iz črne maše za pobite Slovence dr. Tineta Debeljaka.

Zato ker vemo in se veselimo, da jih imamo pri Gospodu smo za konec zapeli Hvala Večnemu Bogu in odšli z mislijo na Božjo previdnost in ne na smrt.

To lepo zamisel je imel Dominik Oblak, s tekstom ki ga je pripravil Jožko Rožanec, pri zvoku je bil Kristjan Kopač, Mojca Jelenc je pa pomagala pri petju. Hvala vsem za zavzetost.

Maruča

80. obletnica g. Franceta Himmelreicha

V župnijski cerkvi, ki jo je on sezidal, skupaj z župniščem in večjo stavbo za stanovanje slušateljci moronskega vseučilišča je, 20. junija, na njegov rojstni dan, potekalo slavje. Začelo se je z spominskim obredom odrešenja, nekrvavo daritvijo, kakor je Odrešenik naročil „to delajte v moj spomin“. Na koncu daritvenega obreda je spregovoril slavljeneč in povedal, da se danes spominjamo dveh obhajanj: na prvem mestu je imenoval državni praznik zastave, ki je sedaj po priporočilu preroka raja na zemlji Gramscija, od vladajočih državnikov spremenjen v tako imenovani „daljši konec tedna“ in s tem je praznik potisnjen v pozabo, zato so se ga župljani, na sam praznični dan 20. spomnili pri sv. daritvi. Drugo obhajanje, pa je bilo v zahvalo Bogu za 80 let življenja, ki mu je po čudežnem delovanju brezjanske, božje in naše matere, bila prepričana lažniva premetitev v Italijo, ki je v resnici bila le vrnitev v Slovenijo, torej v gotovo prezgodnjo smrt, Bog pa je imel zanj drugačne načrte.

V zahvalo je ustoličil po samoosvojitvi Slovenije, brezjansko Marijo Pomagaj v spremstvu prispodobe, grbom Slovenije, na častnem mestu cerkve.

Na Pristavi pa smo obhajali 80. rojstni dan g. Himmelreicha iz dveh razlogov.

1) Pristava spada v območje njegove župnije, je torej slovenska podružnica župnije Gospoda čudežev (Señor de los Milagros).

2) Vedno kadar je potrebno, nadomešča pristavskega duhovnika, g. p. Alojzija Kukovico in je tudi na razpolago kadar se ga potrebuje za druge storitve in usluge.

Dan slavja za njegov 80. rojstni dan, na Pristavi so uskladili za nedeljo 8. malega srpana. Ob 12. uri smo obhajali sv. daritev. Obred je vodil g. France Himmelreich z sodarovalci, pristavskim duhovnikom g. p. Kukovico, g. Pintarjem in g. Pintaričem. Pri obredu je bilo ljudsko petje. Slavnosti govornik je bil pristavski duhovnik g. p. Kukovica, govor je razdeli na dva dela. V prvem delu je govoril o blagovestnikih Slovanov sv. Cirilu in Metodu, katera sta tudi zavetnika pristavskega bogoslužnega prostora in sta imela v preteklem tednu god. V drugem delu, pa je podal življenjsko pot slavljence. Darove kruha in vina, sta prinesla pred daritveno mizo slovenski veleposlanik v Argentini in za sosednje države prof. Avguštin Vivod in ga. Marjana. Pred blagoslovom smo zapeli zahvalno pesem, po blagoslovu pa smo, na slavljencevo prošnjo, kar pa je bilo že tako na sporedu, zapeli „Marija skoz' življenje“.

Po obredu so mu izrekli zahvalo za sodelovanje skozi vsa leta, predsednica mater in žena ga. Marta Golob in potem še predsednik pristavske skupnosti Edvard Kenda. Slavljeneč se je potem vsem lepo zahvalil z „Boglonaj“.

Okoli 13.30 pa smo se preselili v gostinski prostor, kjer smo z pesmijo „Je angel gospodov“, pričeli v prijateljskem vzdušju slavnostno kosilo. Tu sta se pridružila že omenjenim duhovnikom še delegat slovenskih duhovnikov v

Jubilant se po obredu zahvaljuje Mariji Pomagaj

Argentini dr. Jure Rode in g. Pavle Novak. Ob 3. uri je slavljence izročil predsednik pristavske skupnosti malo skrinjico z nabirko, ki ni bila po nekdanjih slovenskih navadah, kakor se poje v narodni pesmi „daj, daj srček nazaj: Pa sem jo peljal okol' oltarja, pa mej' vprašala, al' maš kaj d' narja“, temveč v veži pristavskega vhoda, kjer so prišleci na slavnost uporabljali skrinjico „ofra“. Nato je prevzel besedo gospod veleposlanik prof. Avguštin Vivod in sicer najprej kot član pristavske skupnosti in je govoril v imenu vseh članov Pristave. Med drugimi zanimivostmi je povedal zgodbo, ki sta jo kmalu po samoosvojitvi, skupaj z slavljence doživela v Sloveniji:

S policijskim helikopterjem so se, tedanji minister Šter, F. Himmelreich v svoji argentinski slavnostni obleki, kot glavni okrajni policijski duhovnik (glavni kurat buenosaireške provincijske policije), ter prof. Vivod, peljali na otvoritev varnostne postojanje pod Mangartom. Pristali so ob množici varnostnikov, državnikov in občinstva. G. Šter je spregovoril: „Sedaj bomo po starih slovenskih navadah blagoslovili otvoritveno stavbo.“ Prisotni so začudeno pogledali, saj kaj takega se že desetletja ni slišalo; in kje pa je župnik, ker so videli g. Franceta v argentinski „oficirski“ obleki. Tedaj pa je ta „oficir“ potegnil iz žepa vse potrebno za blagoslovitev in gotovo prvi, po dolgih letih, blagoslovil neko državno poslopje. Seveda prekrizali so se samo trije, ki so prileteli od zgoraj ... s helikopterjem. Potem je povedal prof. Vivod, da mu je med kosilom, neki slovenski oficir prišepnil: „Saj imam tudi jaz Marijino sliko doma“.

Nato je kot veleposlanik, slavljence dal mali doprni kip, generala Maistra, ki je po prvi svetovni vojni pridržal s svojimi kranjskimi Janezi skoraj vso Štajersko. Poleg tega mu je izročila veleposlanikova gospa, knjigo o vojni za slovensko samostojnost. Gospa Veronika Boh mu je v imenu mater in žena dala en pladenj jabolčnega zvitka (štrudel), katerega g. France, kot čistokrvni Ljubljančan, rad prigrizne. Nazadnje pa so prinesli še torto z svečko, zastopnico vseh 80 sveč, ki so jo prižgali in jo je slavljeneč z močno sapo slavnostno ugasnil. Potem, so prinesli še vsakemu udeležencu posladek, seveda kos torte, tako, da smo se lahko bolj sladko razšli in nam bo ostal sladak okus v spominu na lepo slavnost.

Avgust Čop

SAN JUSTO

Dan slovenske državnosti v Balantičevi šoli

V soboto, 30. junija smo v Balantičevi šoli praznovali Dan slovenske državnosti ter se spominjali tistega 25. junija 1991, ko je na slovenskem posijalo sonce svobode in pravice.

Učenci so okrasili šolske prostore z zastavami in slovenskimi plakati. Ob 12. uri so bili zbrani vsi šolarji z učiteljicami ter naši gostje - družine naših otrok. Voditeljica šole ga. Irena Urbančič Poglajen je povezovala ta praznik in po njenih uvodnih besedah smo z velikim spoštovanjem sprejeli slovensko zastavo (Anika Urbančič in Andrej Vomberger) ter s ponosom zapeli slovensko himno.

Sledile so besede gdč. Danice Malovrh, ki je z bogatimi misli nakazala pomen tako važnega praznika za vse Slovence:

„Ob praznovanju slovenske samostojnosti je bilo izrečeno že mnogo besed. (...) Danes slovensko srce glasneje utripa in stopa odločno a z vso umirjenostjo na plan. Slovenija je sama sebi priznala, da sme

samostojno živeti. Priznala pa so jo tudi države sveta, katerim je danes enakopravna. V Evropski uniji bo v kratkem predsedovala. Slovenski jezik, jezik majhnega naroda, bo zasedel mesto, katerega nikdar v slovenski zgodovini še ni imel.“

Zakaj naj govorim in razmišljam o vsem tem? (...) Za vsemi temi dogajanjmi so stali in stojijo ljudje. Takšni kot ti in jaz, ki so v sebi gojili in še vedno gojijo ideale. Pa ne samo skozi šestnajst let, skozi 1400 let zgodovine ... In ker izhajamo iz tega rodu, smemo reči, da smo del te zgodovine, da jo sooblikujemo, da smo odgovorni zanj in da ne smemo ostati le nemi opazovalci dogajanj, ampak živi udje, ki prispevajo k bogatenju tega narodnega življenja.

Slovenija kot nacija danes praznuje svoj šestnajsti rojstni dan neodvisnosti ter samostojnosti. (...) Kako je možno, da je slovenski narod - kljub majhnosti - obstal, drugi narodi pa so izginili in se spojili z večjimi narodi?

V sebi je nosil mnogo talentov: klenost značaja, jasnovidnost, zvestobo idealom, ljubezen do naroda, delavnost, poštenost, iskanje smisla v vsem ... Čeprav nam temno obdobje komunističnega nasilja govori drugače, je v globini slovenskega človeka ostala zavest, da je Bog tisto VSE, da se le v Njem najde smisel, da iz Njega prihaja vse dobro.

Tudi mi se ustavimo in premislimo, kaj vse smo podedovali od naših prednikov. (...) Za ohranjanje skupnosti pa vemo, da so potrebne osebne žrtve: (...) treba je časa za vaje (...), treba je hoditi na prireditve in sestanke, (...) treba je brati in govoriti med seboj po slovensko, ko je vse lažje to delati po špansko ... Koliko jih je: TREBA JE ... Pa naj povzamem svetopisemski stavek: „V malem mi bodi zvest in čez velikega te bom postavil.“ Slovenski narod, majhen narod, je ostal zvest svojim idealom in je danes samostojen. Vsi ti TREBA JE pa kažejo klenost človeka, trdnost značaja, močno voljo, ljubezen do naroda ... Koliko tega pa ima vsak od nas, nam pa nakažejo vsakdanje odločitve.

Danes skupaj nazdravimo šestnajsti obletnici samostojne Slovenije z zavestjo, da smo dediči naroda, ki ima močno življenjsko silo in lahko svet še dolgo s svojim

življenjem bogati!“

Sledili so nastopi najmlajših: 1. razred z gdč. Marijo Zupanc Urbančič nas je popeljil v čase prvih Slovencev, ki so se naselili v prelepo in mirno deželo - Slovenijo. Po dolgih letih odvisnosti in težkih preizkušanj se njeni prebivalci in mi z njimi danes veselimo šestnajstega rojstnega dne samostojne Slovenije. Vrtec, katerega imajo na skrbi gdč. Marta Petelin, Monika Klarreich in Sonja Poglajen, nam je pokazal, kaj vse imajo radi otroci: rožice, živali, Boga, ki nam vse to da in Slovenijo, katero bi radi spoznali. Učenci 2. in 3. razreda so z gdč. Eriko Poglajen in Bernardko Krajnik recitali poezijo „Sloveniji“. Prinesli so „torto“ in se pojavili z belimi, modrimi in rdečimi baloni ter s klobučki na glavah, kar je povzdignilo praznično razpoloženje. Zapeli so nam še dve narodni pesmi, pod vodstvom gdč. Anice Mehle: „Pastirica“ in „Slovenski smo fantje“.

Ob koncu smo še stoji zapeli pesem: „Slovenija, zapojmo ti ...“.

Z velikim ponosom in veseljem v srcu smo zaključili naše praznovanje s prošnjo Bogu, naj varuje in ohrani v svobodi naš slovenski in tudi argentinski narod!

Erika L. Poglajen

REPUBLIKA SLOVENIJA, BOG TE ŽIVI! (4)

TONE RODE

(Konec govora na proslavi dneva državnosti v Slovenski hiši, 23. junija 2007)

Čeprav bi verjetno bilo želeli malo več našega udejstvovanja v tovrstnih delovnih skupinah in omizjih sem prepričan, da potrebujemo z naše strani več dela na terenu, več zbiranja mladih s podjetniško žilico, spodbujanja poslovnih duhov ter pomoč pri razvijanju konkretnih idej. Današnji svet žaja po idejah. Tudi Slovenijo. Dobre ideje je treba spodbujati, razvijati in zbirati. Izbrane je treba pomagati strukturirati v jasne poslovne načrte. Dobri poslovni načrti se pa potem lahko primerno financirajo s strani razvojnih ustanov. Prepričan sem, da je naša pomembna še ne razvita naloga preko ustreznih organizacij pospeševati podjetništvo pri posameznikih. Če bi v tem okviru npr. letno organizirali natečaj poslovnih idej, ki bi na kakšen način povezoval Slovenijo in Argentino, če bi izbranim preko posebne ekipe strokovnjakov pomagali do poslovnega načrta sem prepričan, da bi postali zanimiva referenca kot generator idej.

Pred kratkim sem preko televizije sledil intervjuju z g. José Maria Aznarjem, nekdanjim predsednikom španske vlade, ki je nekako tako označil pomen države: „Država je vedno sad nekega načrta, nekih še ne uresničenih teženj določene družbe ali naroda in kot taka bistveno usmerjena v bodočnost“. Do tu, po spominu, Aznar. Država je torej v tem smislu skupno podjetje, namenjeno v določeno smer, a ki postopoma spreminja in naravnava pot s pomočjo vseh državljanov v okviru sredstev, ki jih nudi demokracija. To nam državljanom zagotavlja izjemne pravice a nam tudi nalaga neizogibne odgovornosti državljanstva.

Čeprav o tem še ni bilo veliko napisanega lahko rečem, da je generacija pred nami v ključnih trenutkih osamosvajanja veliko storila za demokratizacijo Slovenije. Bila je dejansko v marsičem sooblikovalka novega slovenskega političnega prostora. Javni a tudi skriti doprinosi Slovencev iz diaspore je bil pomemben dejavnik pri obnovitvi demokratičnega političnega sistema - predvsem preko intelektualnega, strokovnega in organizacijskega sodelovanja v pomladnih strankah - a tudi pri graditvi tržnega gospodarskega sistema in uveljavljanja Slovenije v svetu. V letih komunistične diktature je bila celo zakladnica politične dediščine zamolčanih političnih usmeritev, kot sta bili krščansko demokratska in konzervativno liberalna. Kako pa je z našo generacijo? Koliko še utripamo s Slovenijo? S tem v zvezi bi npr., če tega še nismo storili, morali po svojih možnostih zagotoviti slovensko državljanstvo svojim otrokom in vnukom ter se te pravice tudi formalno in zavestno posluževati. Ob tem pa bi se tudi, ob mnogih prednostih slovenskega državljanstva, morali zavedati s tem povezanih dolžnosti in odgovornosti. Ena od slednjih, katero se da vsekakor izpolniti v izseljenstvu je redno udeleževati se slovenskih volitev, za katere je razvit celoten sistem, ki nam zagotavlja to pravico, tudi 12.000km daleč od matice.

Komisija Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu letos ponovno organizira tradicionalno (to pot že sedmo) vse-slovensko srečanje. Letošnje srečanje v geslu poudarja dejstvo, da smo Slovenci v svetu — del slovenske države, del skupnega vseslovenskega projekta. V tem smislu zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (1836/2006) predvideva vrsto ukrepov, s katerimi naj bi se rojaki počutili del slovenske države. Ukrepi slovenske države gredo torej vztrajno v to smer. Prav zato mora vsak posameznik in vsaka ustanova, pa naj bo ta v matici ali zunaj nje, razviti svojo novo vlogo, ne samo v smislu podaljševanja lastnega obstoja temveč v smislu razviti novega poslanstva v tem vseslovenskem programu, ki mora vedno imeti dve dimenziji na vzporednici DAJ-DAM: , prejemam od skupnega, dajem za skupno.

Torej, zaradi nas a tudi zaradi naših otrok bo neizogibno vprašati se o tem kaj pomeni danes biti Slovenec, slovenski državljan v svetu, končno, nanovo pazljivo prebrati in razmisliti kaj pojemo v nam vsem tako dragi pesmi Slovenija v svetu. Pred sabo imamo posebno priljubljenost. Sredstev povezovanja je v teh časih toliko, da se je skoraj težko vseh poslužiti. A tudi mi moramo obnoviti svoje poslanstvo. To, kar smo in zakaj smo, dokler smo. Mnogo smo že storili v tej smeri, neverjetno veliko smo že dali, mnogim smo celo v vzor, zato v tem duhu vztrajajmo, v tem duhu se drznimo prerasti statistike in mračnjaške napovedi o svoji življenjski moči, v tem duhu ostanimo zvesti sebi in vrednotam, ki smo jih prejeli od svojih prednikov!

Ob koncu bi vam rad prebral nekaj stavkov iz junijske številke Božjih stezic, v kateri je objavljen članek, prirejen po ganljivem prispevku Mire Dobravec v Mavrici, v zvezi z dnevom državnosti s podnaslovom „Kako v Sloveniji učijo slovenske otroke ljubiti domovino“.

„Slovenija je moja domovina. (...) Svet je velik in pisan, želim si ga ogledati in spoznati tuje ljudi in tuje lepote. (...) Na svetu je mnogo jezikov in v njih je napisanih mnogo umetnin in pametnih misli. Želim spoznati tuje jezike... (...) Vendar je moj materni jezik slovenščina. Tuje dežele imajo mnogo bogastva, bogato zgodovino in zanimivo kulturo. Meni pa je mama pela slovenske pesmi in babica mi je pripovedovala stare slovenske zgodbe. Vse si bom zapomnil in naučil se jih bom zelo veliko, da bom tudi jaz lahko svojim otrokom povedal, kako bogato je slovensko izročilo. Karkoli bom že počel v življenju in kjerkoli že bom, nikoli ne bom pozabil, da sem Slovenec in da imam med Jadranom in Alpami svojo domovino, najlepšo in najdražjo, neskončno dragoceno zato, ker je moja“.

25. Junij je praznik naše skupne suverene, samostojne, neodvisne, demokratične države, Republike Slovenije. Državo Slovenijo ljubimo in ji bodimo zvesti sinovi, vnuki in pravniki tudi v izseljenstvu, prav tako kakor bomo, kamorkoli nas pelje življenje, vedno ljubili našo drago Argentino!

Republika Slovenija, Bog te živi! Na mnoga leta!

SLOMŠKOV DOM

Domobrarska proslava

V nedeljo 24. junija se je skupnost rojakov, ki se zbira v Slomškovem domu poklonila spominu žrtev vojne, revolucije in slovenskih domobrancev. Nedeljska služba božja, daroval jo je p. dr. Lojze Kukovica, je bila občestveno oblikovana v spomin padlih in redna šolska sveta maša.

Uvodno počastitev je ubesedila prof. Neda Vesel Dolenc, nakar je spregovoril spominsko besedo Stane Snój. Poudaril je, da se danes spominjamo žrtev komunizma, ki se je kot novo brezboštvo razlil po svetu, kakor je napovedala Marija v Fatimi. Škof dr. Gregorij Rožman je v tem brezboštvu videl največjo nevarnost za slovenski narod. Strahotno opustošenje, ki ga je pustilo to brezboštvo v naši domovini in v drugih deželah je še kako potrdilo škofovo učenje! Tisoče žrtev je bilo tisti Veliki petek, ki je vodil po trpljenju naš narod k vstajenju Velike nedelje. Današnja samostojnost Slovenije slo ni tudi na nedolžni krvi naših mučencev.

Na zvočni zavesi domobrarskih pesmi sta prof. Mateja Hribar Šmalc

in dr. Štefan Godec v vezani besedi (Gregor Mali, Mrtvim junakom; Vinko Žakelj, Ne žaluj) tkala prikaz vzdušja slovenskega človeka, ko je doživljal strahote vojne in revolucije.

Vsi številni udeleženci so se nato podali v sprevodu, ki so ga načelovali otroci s prižganimi svečkami, k spominskemu križu v zelenem okolju vrta. Bilo je simbolno romanje k enemu izmed nad 500 morišč na slovenski zemlji, kjer v teh dneh gorijo svečke v spomin na duše junakov. Plameni svečk pri križu so utripali, medtem ko je Gospodova molitev Oče naš klicala usmiljenje za mučence in njih mučitelje. Pretresljivo je izzvenela Balantičeva Zasuta usta v podajanju mladega Matije Brula, akordi domovinske pesmi Oče, mati pa so sklenili počastitev.

J. T.

**DARUJTE V
TISKOVNI SKLAD!**

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Prijateljstvo

Je skoraj tako važno in človeku potrebno, kot žena možu, po božjih besedah na prvih straneh Svetega pisma Stare zaveze; naredimo mu pomočnico.

Resničen in dober prijatelj je človeku v pomoč in na razpolago v dobrih, pa tudi v ne dobrih trenutkih življenja. V zdravju in v boleznih, v veselju in v žalosti.

Nikdar ni dobro človeku samemu biti. Dober prijatelj mu je v veliko tolažbo in pomoč vedno in povsod. Ima lastnosti apostola Pavla, ki se je veselil z veselimi in je jokal z jokajočimi in trpečimi. Vsakemu je vedno skušal biti vse. In tak je tudi dober in resničen prijatelj.

Prijateljstvo je en odtенок ljubezni do bližnjega in obratno. Ljubezen je in mora vedno biti dvojna. In pravo prijateljstvo mora imeti iste lastnosti.

Revež je človek, če je sam. Če nima prijatelja ali prijateljcev. Če nima komu zaupati težav in problemov, pa tudi svojih uspehov in dosežkov.

Tudi Jezus je imel svoje prijatelje. Apostole je imenoval ne več svoje služabnike, temveč prijatelje. Razodel jim je vse, kar je prejel od svojega Očeta. Pa tudi Lazar, Marija in Marta so bili njegovi prijatelji. Rad je zahajal v njih v družbo. Dobro se je med njimi počutil. Dajal jim je svojo ljubezen, pa jo je tudi od njih prejemal. Brez dvoma je bilo to res pravo prijateljstvo. Nihče izmed njih ni iskal svojih koristi. Temu podobni so bili tudi prvi kristjani, ki so si med seboj pomagali.

V pravem prijateljstvu vsak išče drugega. V čem mu more biti na razpolago in mu more napraviti dobro.

Potruditi se moramo imeti vse tiste lastnosti, ki so potrebne za pravo prijateljstvo. Ljubezen, razumevanje, spoštovanje, zvestoba in druge. Potem pa isto zahtevati in pričakovati od tistih, ki naj bi bili naši prijatelji.

Tako bomo vsi vedno drug drugemu na razpolago.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Bela Krajina - Steljniki in steljarjenje

Steljniki so značilni za Belo krajino, steljarjenje je pa seveda dejavnost, ki jo morajo opravljati vsi kmetje, ki se ukvarjajo z živino.

To delo je bilo včasih tudi povezano z življenjem na vasi in z ljudskimi izročili. Zato ne bo napak, če kaj več o vsem tem vzemo.

Povzemamo skrajšano, kar je napisala Maja Topole v knjigi *Slovenija - pokrajine in ljudje*, založba Mladinska knjiga - 1998.

Steljarjenje je oblika nabiralništva v gozdu, ki je bila v preteklosti razširjena povsod po Sloveniji, kjer so se ukvarjali z živinorejo. Nabiranje stelje in krme za živino je bilo posebno pomembno do srede 18. stoletja, ko so se v ta namen razširile razne vrste detelje in druge poljske kulture. Kmetje so za nastiljanje najraje uporabljali rženo, pšenično, ajdovo in koruzno slamo, sicer pa tudi listje in veje, praprot, resje,

mah, borovničevje, močvirne trave in žaganje. Od vrste stelje je kasneje odvisna tudi kakovost hlevskega gnoja. Steljarili so predvsem v listnatih gozdovih, kjer pa listavcev primanjkuje (Mežiška dolina, Pohorje, okrog Stojne, pod Uršljo goru), so klestili tudi smreke in jelke.

Kmetje so steljo nabirali v svojem gozdu, pred 2. svetovno vojno pa tudi na skupnem vaškem svetu, v gmajni. Pri spravljanju so si med seboj pomagali, saj se je posamezno gospodarstvo z njo oskrbelo v enem samem dnevu. To najimennitnejše jesensko opravilo (na Koroškem imenovano steljarjenje) je skrbno načrtovano in pripravljeno. Ob dolgotrajnem lepem vremenu se je ob gospodarju navsezgodaj zbrala srenja, navadno po en moški in ženska iz vsake hiše. Delavci so bili opremljeni s sekiricami, krampiželjni za plezanje, grabljami, posebnimi kratkimi kosami in srpi. Kleščarji oziroma kremplači

so se povzpeli na drevje, drugi so košatili po tleh. Steljo so z vozovi lojtrniki sproti vozili domov in jo spravljali v listnice oziroma šupe, v Beli krajini pa so jo navadno pustili čez zimo kar sredi steljnika, nakopičeno okrog kake breze. Manjše količine so prenašali v posebnih listnih koših (kripah, kranjskih svetlobah). Delo sta spremljali pesem in šala (pošiljanje obsej-dežnika ene skupine drugi), sklenilo pa se je z večernim kresom. Koroška steljarja se je doma prelevila v gostijo in nočno zabavo s plesom. Tu so si najspretnješi in najmočnejši priborili rajclje, s tem pa prisluzili pušeljce, ki so jih zanje pripravile gospodinja in domača dekleta.

Zaradi večstoletnega grabljenja listja, košnje podrasti in klestenja drevja so gozdovi in prsti močno osiromašeni in poškodovani. Še posebno očitno je to v bližini naselij, kjer je bilo izkoriščanje najmočnejše in je zato rastje tu popolnoma drugačno od prvotnega. Steljniške gozdove spoznamo po prevladi združb rdečega bora in trirobe košeničice, kisloljubne bukve, in bora. Zelo značilni so belokranjski steljniki, vezani na valovita, vrtačasta kraška tla s

kislimi prstmi. Po dolgotrajnem izkoriščanju se je na območju prvotnega nižinskega gozda belega gabra in hrasta razširilo drugotno rastje: orlova praprot, trave z resavo, šašulicami, trstikasto stožko, košeničicami, jesensko vreso in drugimi manj zahtevnimi rastlinskimi vrstami. Vmes najdemo redko grmičevje in drevje: brezo, brin, beli trn, črni trn, navadno lesko, trepetliko, cer, graden, dob, beli gaber in druge.

V Beli krajini steljarijo predvsem v gozdovih na posebnih pokarbonatnih prsteh, ki so prav zaradi steljarjenja dobile ime steljniške prsti ... Najobsežnejše steljniške površine opazimo vzhodno, severovzhodno in severno od Metlike. ...

Ker se število živine zmanjšuje in ker kmetje vsakoletno košnjo in pašo v steljnkih opuščajo, se ti vztrajno zaraščajo. Da bi ohranili vsaj nekaj primerov tega posebnega biotipa, bodo najlepše ohranjene belokranjske steljnike v okolici Drašičev in Marindola zavarovali kot naravni in kulturni spomenik.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

LETALIŠČE JOŽETA PUČNIKA

Predsednik vlade Janez Janša je odprl prvo fazo novega potniškega terminala ljubljanskega letališča, ki uradno nosi ime Jožeta Pučnika. Janša je v svojem govoru spomnil na pomembno vlogo, ki sta jo pri osamosvojitvi odigrala tako letališče kot Pučnik, hkrati pa je izpostavil tudi razvojne dosežke letališča v zadnjih letih, pri čemer je odprta pridobitev šele prvi korak k nadaljnjemu razvoju, je dejal.

PRENOVA V CANKARJEVEM DOMU

V ljubljanskem Cankarjevem domu (CD) nadaljujejo prenovu, ki so jo začeli lani poleti. V okviru projekta prenove je bila novembra končana obnova drugega predverja, začela pa se je tudi že prenova Kluba CD.

HARRY POTTER TUDI V SLOVENIJI

Sedmi Harry Potter bo izšel 21. julija in slovenski bralci ga bodo lahko prebrali med prvimi. Po zagotavljanju pisateljice J.K. Rowling zadnja knjiga o mladem čarodeju z naslovom Harry Potter and the Deathly Hallows (Harry Potter in svetniki smrti) bo po vsem svetu izšla minuto čez polnoč po angleškem času oziroma ob 01.01 v Sloveniji. Knjigarni Konzorcij v Ljubljani in Dom knjige v Kopru bosta odprti do uradnega začetka prodaje knjige. — Pojasniti pa moramo, da se bodo slovenski bralci morali zadovoljiti z branjem originala, saj slovenskega prevoda še precej časa ne bo.

MELODIJE MORJA IN SONCA 2007

Zmagovalka jubilejnega, 30. glasbenega festivala Melodije morja in sonca je Manca Špik, ki se je med 14 finalistov predstavila s pesmijo Baila, baila, baila. Drugo mesto je zasedla skupina Pijamas s pesmijo Pidžama Party, tretje pa Monika Pučelj s skladbo Samo še en dan. Zmagovalne skladbe festivala, ki je tradicionalno potekal v portoroškem Avditoriju, so izbrali gledalci in poslušalci z glasovanjem po telefonu, občinstvo v avditoriju, komisija radijskih postaj in strokovna komisija.

PO SVETU

ODLOČITEV

Tiskovni predstavnik ameriškega sveta za nacionalno varnost Gordon Johndroe je izrazil razočaranje nad odločitvijo Rusije, da začasno prekine izvajanje Pogodbe o konvencionalnih silah v Evropi. Obenem je zatrdil, da bodo Združene države kljub temu v naslednjih mesecih nadaljevale s pogajanjmi z Rusijo glede nadaljnega skupnega dela na tem področju. Ruska poteza naj bi bila sicer povezana z ameriški načrti za postavitev delov protiraketnega štita na Češkem in Poljskem.

UMIK IZ IRAKA

Predstavniški dom ameriškega kongresa je z 223 glasovi proti 201 potrdil predlog, ki zahteva umik večine ameriških vojakov iz Iraka do 1. aprila 2008. Predsednica predstavniškega doma Nancy Pelosi iz Kalifornije je pozvala h glasovanju nemudoma po objavi poročila o pomanjkanju napredka iraške vlade pri doseganju ciljev, ki jim jih je zadal ameriški kongres. Predsednik ZDA George Bush je že pred dnevi zagrozil z vetom na tak predlog.

SPREMEMBE

Britanski minister za trgovino Douglas Alexander je v govoru v Washingtonu namignil, da prihaja do sprememb v britanskem odnosu z ZDA. Dejal je namreč, da moči neke države ne bi smeli več meriti z vojaško močjo. Po njegovem mnenju bi morali v sodobnem svetu večji poudarek dati „mehki sili“ in večstranskem sodelovanju.

POTNIŠKI SPORAZUM

Evropska komisija je v Bruslju izrazila prepričanje, da je dogovor med Evropsko unijo in ZDA o posredovanju osebnih podatkov potnikov na čezatlantskih letih ameriškim oblastem dober za povezavo in njene državljane. Strani sta dogovor dosegli po dolgotrajnih pogajanjih, nov sporazum pa naj bi članice Unije potrdile že v prihodnjih dneh. Trenutno veljavni začasni sporazum preneha veljati konec julija, nov pa naj bi stopil v veljavo najkasneje 1. avgusta in bo veljal sedem let.

JAPONSKA

Na Japonskem se je začela predvolilna kampanja za volitve v zgornji dom parlamenta, ki so napovedane za 29. julij. Po napovedih se bosta za večino spopadli vladajoča Liberalno demokratska stranka premiera Šinza Abeja, za katerega bo to prva preizkušnja po prevzemu oblasti, in glavna opozicijska Japonska demokratska stranka.

REAKTOR

Inšpektorji Mednarodne agencije za jedrsko energijo so potrdili zaprtje severnokorejskega jedrskega reaktorja v Yongbyonu. Generalni direktor agencije Mohamed El Baradej je povedal, da gre za velik korak v pravo smer. Ob tem pa dodal, da inšpektorje do srede čaka še pregled štirih drugih objektov.

PISALI SMO PRED 50 LETI

Slovenski v Argentini BUENOS AIRES

Slovenski naseljenci na področju Vel. Buenos Airesa bodo proslavili zlatomašniški jubilej škofa dr. Gregorija Rožmana v nedeljo 21. julija t. l. s sv. mašo in zahvalno pesmijo ob pol deseti uri dopoldne v slovenski kapeli na Ramon Falcon 4158, Capital Federal.

PRIREDITVI SLOV. KULT. AKCIJE

Baragov večer

Za stošestdeseto obletnico rojstva škofa Barage je Slovenska kulturna akcija posvetila poseben kulturni večer osvetlitvi novih podatkov iz življenja in delovanja velikega slovenskega misijonarja. Večer je bil prav na rojstni dan Ireneja Friderika Barage dne 29. junija v salonu Bullrich. Posebnost tega večera je bila, da so na njem sodelovali štirje ustvarjalni člani SKA, ki žive izven Argentine. Prispevke so poslali: ing. Gregorič in dr. Fran Erjavec iz Pariza in dr. Maksimiljan Jezernik iz Rima.

Udeležba je bila zelo lepa, dasi je bilo prav ta dan vreme zelo ugodno. Gradivo je bilo obdelano tako, da je bilo zelo pregledno, brali pa so gg. Lado Lenček, CM., Božo Fink in Marijan Marolt.

Plečnikov večer (II. del)

Gradivo za večer, ki ga je Slovenska kulturna akcija posvetila letos preminulemu arh. Jožetu Plečniku, je tajniku SKA g. Marijanu Maroltu tako naraslo, da je zajelo dva večera. Prvi del, to je Plečnikova mlajša leta (do 1. 1928) je predavatelj obdelal na večeru pred štirimi tedni, drugi del - Plečnikova zrela leta pa je predavatelj obdelal na kulturnem večeru, ki je bil v soboto dne 13. julija v salonu Bullrich. Tokrat je bila dvorana spet polna - lep dokaz, kako se večja zanimanje za dela in stvaritev umetnika, ki postaja danes ena največjih osebnosti slovenske zgodovine v našem času.

Predavatelj g. Marijan Marolt se je najprej ustavil ob razlagi Šentjakobskega trga, nakar je podrobno razložil Plečnikovo cerkev sv. Frančiška v Šiški, zlasti pa njen stolp. Razporeditvi in smislu žal ni sledila podrobna razlaga cerkve sv. Mihaela na Barju, nakar je podal sliko glavnih stvaritev po drugi svetovni vojni (Bistrička cerkev, načrt za samostan in cerkev v Osijeku, v Bosni, načrti za gradnje v Sloveniji in nazadnje načrt za novi parlament v Ljubljani). Bilo je premalo časa, da bi se mogel dotakniti še Plečnikove zamisli za notranjo opremo, za cerkvene posode, za razne društvene kroje, zastave, grbe in znake.

LANUS

V nedeljo dne 14. t. m., smo imeli v našem domu v Slovenski vasi prvo filmsko predstavo, na kateri smo videli lepe slike in filme iz naše slovenske domovine, ki jih je g. Domicelj blagohotno posodil slovenski skupnosti v Lanusu, za kar smo mu zelo hvaležni.

Ob pogledu na naše kraje, gore in modro Jadransko morje, so bili vsi navzoči vzradoščeni ter se niso mogli dovolj načuditi vsem naravnim lepotam naše domovine. Kljub raznim nedostatom pri zatemnitvi in opremi dvorane, katere pa bo društvo „Slovenska vas“ pri prihodnji prireditvi odpravilo, so se vsi zadovoljni razšli. Ko bo enkrat zastiranje oken dovolj uspešno urejeno, se bodo v okviru omenjenega društva predvajali tudi zvočni filmi.

Svobodna Slovenija, 18. julija 1957 — št. 29

EVRO

Evropska centralna banka je sporočila, da je bilo v prvi polovici letošnjega leta iz obtoka umaknjenih 265 tisoč ponarejenih evrskih bankovcev. Med ponarejalci so najbolj priljubljeni bankovci za 20, 50 in 100 evrov, saj je njihov delež med ponaredkami dosegel 85 odstotkov. V obtoku je sicer okoli 11 milijard evrskih bankovcev, kar kaže na to, da je delež ponaredkov res zelo majhen.

UVAJANJE EVRA

Evropska komisija je predstavila peto poročilo o praktičnih pripravah na uvedbo evra na Malti in Cipru prihod-

RESUMEN DE ESTA EDICION

LAZOS CON LOS PUEBLOS DE ORIGEN

La asociación Eslovenia en el Mundo organizó en Ljubljana, su 14º Encuentro anual. El tema elegido para la jornada fue "El lugar de origen como nexo de unión entre los eslovenos en la patria y por el mundo". Esta cita anual comenzó el sábado 30 de junio con una misa, donde el obispo Štumpf invitó a los presentes a la unión y a fortalecer los lazos de solidaridad entre los particulares ante un presente que los involucra a todos como hijos de la nación eslovena por el mundo. Luego de los saludos formales y la presentación de la RAST 36 con su programa cultural, se desarrolló la mesa redonda para debatir las cuestiones relacionadas con el papel, el nivel y el modo de la participación de los eslovenos por el mundo en su pueblo natal. La temática elegida, correspondió a la necesidad de renovar los lazos entre los ciudadanos eslovenos en sus lugares de origen para que estos lazos puedan ser una fuente de desarrollo de oportunidades y confraternidad. El provechoso intercambio de voces dejó promesas sobre las cuales empezar a trabajar activamente en proyectos palpables, con los intendentes de los 210 municipios eslovenos. (Pág. 2)

LOS NIÑOS CELEBRAN

El curso de idioma esloveno de San Justo (Balantičeva šola) celebró los 15 años de la independencia eslovena, con un acto alusivo, al que asistió la comunidad educativa. Los chicos decoraron las paredes con trabajos realizados con motivos del 25 de junio de 1991. En el discurso, la maestra Danica Malovrh, afirmó que fue necesario el sacrificio de muchas personas y la confianza en Dios para que Eslovenia alcanzara la libertad y la independencia anhelada. Recalcó además, que para que la colectividad en la Argentina siga dando frutos, son también necesarios los sacrificios personales, pero que la recompensa, sin duda será invaluable. Los números artísticos estuvieron a cargo de los niños de jardín, primero, segundo y tercer grado quienes mostraron la riqueza de la tierra eslovena, el amor por el lugar y la felicidad por los 15 años de Eslovenia. (Pág. 3)

CONMEMORACIONES

El último domingo de junio se recordó también en los centros eslovenos de Ramos Mejía y Castelar a las miles de víctimas del comunismo, cuya sangre inocente fue derramada durante el período de la segunda guerra mundial y a su finalización. En Slomškov dom, la ceremonia de recordación tuvo la interpretación de textos eslovenos que mostraron la atmósfera vivida en aquellos tiempos; los niños con velas encendidas representaron uno de los lugares donde están nuestros héroes. En Pristava, la conmemoración se hiló con los relatos que testimoniaban el modo trágico en el que perdieron sus vidas familiares cercanos de quienes hoy viven en la Argentina. Los veteranos guardianes de la patria hicieron su homenaje a sus compañeros caídos. (Págs. 3 y 4)

VERDADERO AMIGO

La amistad es un modo de amar al otro y como toda manifestación de amor, afirma el padre José, debe ser mutua, compartida, de dos. El sentimiento de la amistad es importante y necesario en la vida del hombre. Nunca puede ser bueno estar solo. Los verdaderos y buenos amigos están allí donde uno los necesita brindando su apoyo y ayuda. Pobre es el hombre que no tiene con quien compartir sus logros y fracasos. También Jesús tuvo amigos. Él dio y recibió amor. La amistad no trata de sacar provecho del otro sino de compartir y acompañarse en los buenos y malos momentos. Esforcémonos por tener las cualidades necesarias para la buena amistad: amor, comprensión, respeto, fidelidad ... Sólo entonces, dice el padre, podremos exigir y esperar lo mismo de nuestros Amigos. (Pág. 4)

nje leto. Malta je v svojih pripravah že zelo daleč, Ciper pa mora pospešiti predvsem informiranje javnosti zaradi strahov o nepravilnem dvigu cen. Evropski komisar za gospodarske in denarne zadeve Joaquin Almunia je ob tem obema državam priporočil naj zagotovita, da bo uvedba evra uspeh, kot je bil v Sloveniji.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Maruša Zurc Čeč, Avgust Čop, Matjaž Čeč, Erika Poglajen, Jernej Tomazin in Tone Rode.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 17. julija 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,38 US dolar
1 EVRO	1,44 KAD dolar
1 EVRO	4,35 ARG peso

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: N.N., Bariloche, 100.- pesov; N.N., Castelar, 200.- ameriških dolarjev; N.N., Severna Amerika, 1.000.- ameriških dolarjev; Peter Berlot, v spomin na pokojno mamo Martino, 1.000.- pesov; družina Marijana Eiletza 200.- pesov, namesto cvetja na grob pokojni Martini Maček Berlot. **Vsem dobrotnikom Bog povrni!**

OBVESTILA

ČETRTEK, 19. julija:
Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina. Govoril nam bo Miha Gaser o svojem delu in udeleževanju v gledališču; v domu ob 16 uri.
Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 20. julija:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Našem domu v San Justu.

SOBOTA, 21. julija:
„Ob Taktu barv V“, v Slovenskem domu v San Martinu.
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. julija:
Prijateljski asado za Madagaskar, v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 29. julija:
Srečanje molivk, molivcev in prijateljev Živega rožnega venca, ob 15.30 v Slovenski cerkvi pri Mariji Pomagaj.

NEDELJA, 5. avgusta:
Obletnica v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

SOBOTA, 11. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 12. avgusta:
Mladinski dan v Carapachayu.
Občni zbor mutual Sloge, v Slovenski hiši ob 10. uri.
Družinska nedelja v San Justu.

Slovenska kulturna akcija išče pisarniško moč
Obvezna pogoja znanje slovenščine in uporabe računalnika.
Urnik in plača po dogovoru.
Ponudbe na telefon 4652-5638

OSEBNE NOVICE

Krsta
V ponedeljek, 9. julija, je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Tomaž Godec**, sin dr. Štefana in Danijele Lucije Avguštin. Botrovali sta Marija Avguštin in Veronika Godec, krstil pa je g. Pavle Novak CM.

V nedeljo, 15. julija je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Magdalena Grilj**, hčerka Andreja in Veronike Vombergar. Botra sta bila Franci Grilj in Lučka Vombergar Tušek. Krstil je delegat Jure Rode.

Družinama iskreno čestitamo in želimo srečo!

Nova diplomanta
2. julija je na pravni fakulteti univerze v Lomas de Zamora končala študije **Andreja Zupanc Magister** in postal odvetnica.

7. julija pa je na ljubljanski univerzi z odličnim uspehom dokončal študij **Luka Benedičič** in postal diplomiran inženir računalništva.

Čestitamo in želimo mnogo uspehov.

Smrt
Kanadi je umrl **g. Franc Sodja CM** (92).
Naj počiva v miru!

SLOVENC I IN ŠPORT

DOBER (TRO)SKOK
Marija Šestak je na atletskem mitingu za super veliko nagrado IAAF v Lausanni v troskoku zasedla drugo mesto (14,26 metra) in je zaostala le za Rusinjo Tatjano Lebedevo (14,47 m).

BRONASTO JADRANJE
Gašper Vinčec je na svetovnem prvenstvu v jadraniu, ki je potekalo v portugalskem Cascaisu, med 77 jadranci enoseda finn iz 35 držav osvojil bronasto medaljo (30 točk). Zlato je osvojil Španec Rafael Trujillo (22), drugi pa je bil Nizozemec Pieter Jan Postma (25).

TUDI MLADINCI DOBRO STRELJAJO
V konkurenci preko 1000 tekmovalcev iz 49 držav se je v španski Granadi začelo evropsko prvenstvo v streljanju z malokalibrskim in velikokalibrskim orožjem ter streljanju na leteče tarče. Slovenski tekmovalci so prvi dan dosegli izjemen uspeh. V streljanju z MK puško 60 leže so mladinci ekipno osvojili drugo mesto, v posameznem nastopu pa je Andraž Poje - pred finalom osem najbolje uvrščenih je skupaj s Švicarjem Nicolaom Roullerjem celo vodil s 590 krogi - osvojil najbolj nevhvaležno četrto mesto.

PLEZALNI USPEH
Na tretji tekmi svetovnega pokala v športnem plezanje je med ženskami zmagała Maja Vidmar, ki je bila v vodstvu že po polfinalu. Finalni nastop ji je brezhubno uspel, saj je priplezala vse do vrha in po dveh slabših nastopih v Imstu in Zuerichu dokazala, da je v odlični formi.

BRONASTO KLADIVO
Barbara Špiler je na atletskem svetovnem prvenstvu za mlajše mladince in mladinke v Ostravi na Češkem osvojila bronasto medaljo v metu kladiva (55,97 metra), kar je drugo slovensko odličje na tem prvenstvu. Za srebrno medaljo, ki jo je osvojila Grkinja Andriana Papadopoulou-Fatala, je zaostala za 35 centimetrov.

„V združenih močeh je naš obstoj!“
55. OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKA VAS
Nedelja, 5. avgusta
Ob 9. uri: sv. maša
Ob 11. uri: kulturni program:
- govori univ. prof. dr. Andrej Fink
- ponovitev igre „Mesto veselja“
Ob 13. uri: kosilo
Vsi prav lepo vabljeni!

Naš dom San Justo prisrčno vabi na
PRIJATELJSKI ASADO za Madagaskar
v nedeljo, 22. julija
ob 10. uri nam bodo brat in sestre misijonarja Opeka pripovedovali, kaj so doživeli, ko so ga obiskali
ob 13. uri okusno kosilo
Nakaznice za kosilo dobite pri odbornikih.
Pričakujemo Vas!

Plečnikova razstava

V razstavnih prostorih Pokrajinskega muzeja Murska Sobota so odprli razstavo o Jožetu Plečniku, arhitektu v Ljubljani, Pragi in na Dunaju. Razstavo je posredovala Narodna galerija iz Ljubljane, v prekmurški postaviti pa je obogatena še z izvirnimi načrti, dokumenti, maketami in relikti, sposojenimi iz Arhitekturnega muzeja v Ljubljani, župnijskega urada Grad ter Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota.

Razstavo je odprl Damijan Prelovšek, generalni direktor Direktorata za kulturno dediščino pri ministrstvu za kulturo, ki jo je tudi strokovno zasnoval. Med drugim je dejal, da je vse pripravljeno za zaščito Plečnikove Ljubljane kot kulturnega spomenika državnega pomena in da si bodo v prihodnjih letih prizadevali, da bodo tudi drugi Plečnikovi spomeniki dobili enak status.

Plečnik je prvič prišel v Prekmurje leta 1924 in se pozneje tja pogosto vračal. Uresničil je zamisel o novi cerkvi v Bogojini in z njo ustvaril edinstveno arhitekturno rešitev. Zasnoval je tudi glavni oltar v gotskem prezbiteriju Martinove cerkve v Martjancih in nagrobne, Prekmurcem pa izoblikoval tudi naslovnice za Novine Slovenske krajine, za Kalendar Srca Jezusovega in leta 1939 prispeval idejni osnutek za Spomenik prekmurkim književnikom v Murski Soboti. Nekateri Plečnikovi načrti v Prekmurju so ostali neuresničeni, v pozni jeseni življenja pa je moderno preoblikoval še srednjeveško cerkveno arhitekturo župnijske cerkve pri Gradu na Goričkem.

Slovenski medvedji naraščaj Zelena elektrika v Sloveniji

Medvedka Hvala, ki so jo v okviru sporazuma med slovenskim ministrstvom za okolje in prostor ter francoskim ministrstvom za ekologijo in trajnostni razvoj iz slovenskih gozdov maja lani prepeljali v francoske Pireneje, je skotila dva medvedka, je poročala francoska tiskovna agencija AFP.

Kot so navedli v francoskem državnem uradu za lov in divje živali, so medvedja mladiča opazili s precejšnje razdalje. Stopicala sta ob svoji mami in se igrala ob brlogu. Po prvih ocenah naj bi se medvedka skotila januarja, tehtala pa naj bi nekaj kilogramov.

Tamkajšnje združenje Dežela medvedov, ki zagovarja naselitev medvedov v francoskih Pirenejih, se je rojstva medvedkov zelo razveselilo, na svoji internetni strani (www.paysdelours.com) pa je že začelo akcijo iskanja imen za mlada kosmatinca.

Iz slovenskih gozdov so na podlagi sporazuma med slovenskim in francoskim ministrstvom v Francijo lani prepeljali pet medvedov, štiri samice (Hvala, Palouma, Francka in Sarousse) in enega samca (Balou).

Kot je še zapisano na spletni strani združenja Dežela medvedov, so s podobno akcijo iskanja imen za medvede lani poimenovali štiri slovenske medvede (Palouma, Hvala, Balou in Sarousse). Medvedka Francka je ime dobila že v Sloveniji, Francozi pa so v poklon Sloveniji to ime tudi obdržali.

„Vse premorem v njem, ki mi daje moč“
(Flp 4, 13)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 9. julija, po kratki boleznii, v 84. letu starosti zapustil v Salzburgu v Avstriji naš dragi brat duhovnik

dr. Ignacij Lavrenčič

Žalujoči:
sestri **Marjana** vd. Marn in **Agna** por. Juranji ter družine **Dolarin, Hrovat, Rajer** in **Žužek** ter ostalo sorodstvo.

Ljubljana, Bariloche, Buenos Aires